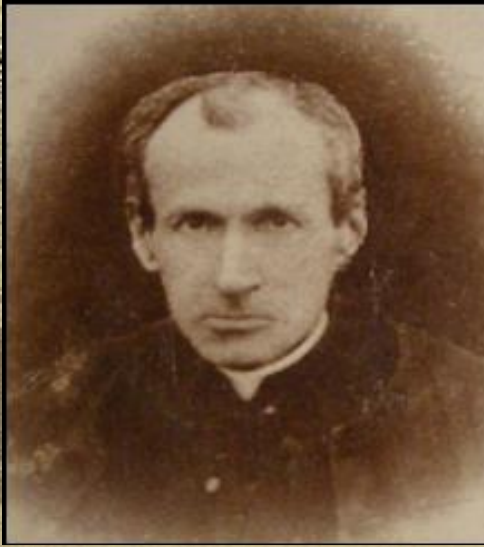
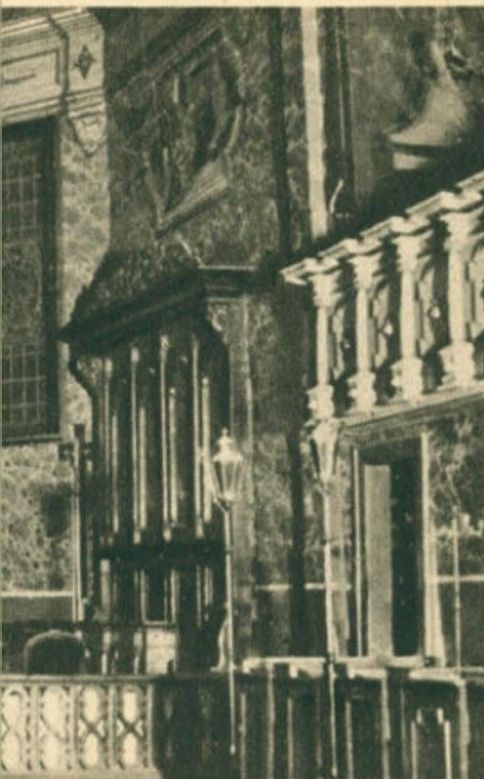
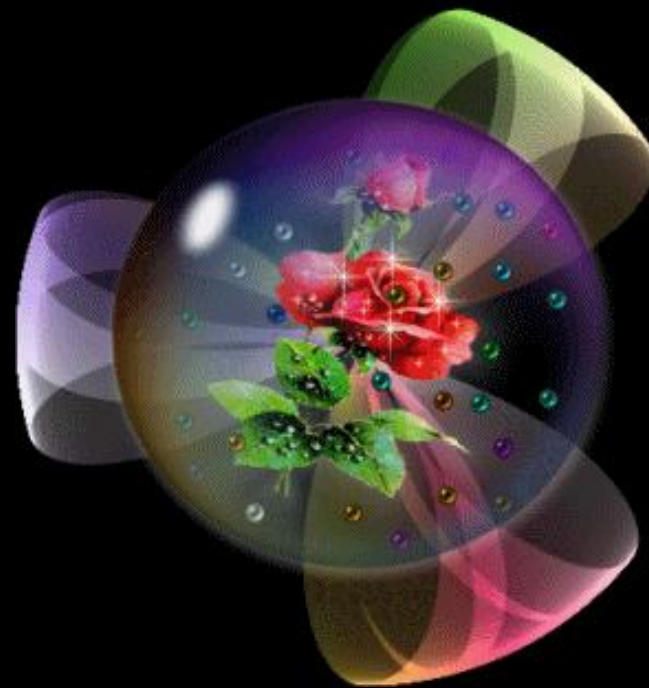

***Ks. Antoni Podgórski- wielki
kapelan i społecznik
(31.03.1848 – 6.09. 1912)***

WONICZ-ZDROJ. Piękny barokowy wielki ołtarz w kościele parafialnym.
Z prawej strony u góry łoża hr. Załuskich

Dzieciństwo i wczesne lata młodości

Sanok - rodzinne miasto kapelana

Lwów – ukochane miasto
młodego Antoniego

Ksiądz Podgórski urodził się 31 marca 1848 roku w Sanoku. Był synem Wojciecha Podgórskiego i Agaty Hydzik. W Sanoku ukończył szkołę podstawową, natomiast średnie wykształcenie zdobył we Lwowie. Rozpoczął tam studia na kierunku budowlanym, jednak po trzech latach je przerwał i w 1870 roku wstąpił do Seminarium Duchownego we Lwowie. Święcenia kapłańskie przyjął w Przemyślu w 1874 r., a po czterech latach objął parafię Iwonicz.

Przemyśl – miasto święceń
kapłańskich ks. Podgórskiego

Podróż w nieznane – pierwsze parafie ...

Romanów

Czudec

Połomia

W czerwcu 1874 roku ks. Antoni otrzymał święcenia kapłańskie. Jego pierwszą parafią była wieś Romanów, następnie został skierowany do pomocy w Połomi. Od kwietnia 1877 roku pracował jako wikariusz w Czudcu, natomiast od listopada tego roku w Sanoku. Pod koniec 1878 roku dzięki pomocy Michała Załuskiego, otrzymał probostwo w parafii iwonickiej.

Sanok

Parafia Iwonicz – wielka niewiadoma młodego kapelana

IWONICZ-ZDRÓJ.
Zabytkowy modrzewiowy kościół parafialny z r. 1464.

IWONICZ-ZDRÓJ. Piękny barokowy wielki ołtarz w kościele parafialnym.
Z prawej strony u góry łoża hr. Zaluskich

Charyzmatyczny kapelan przez 34 lata swojej posługi wzbogacił parafię materialnie i duchowo. Swoje działania skierował głównie na zaspokojenie potrzeb mieszkańców w zakresie religijnym, oświatowym i społecznym.

Ks. Antoni Podgórski – wielki budowniczy

W 1880 r. kapelan rozbudował drewnianą świątynię parafialną, trzy kaplice i wieżę z obszernym przedsionkiem, którą przez kolejne lata upiększał. W wyniku rozbudowy powstał piękny obiekt sakralny o imponującej bryle architektonicznej. Wysokość wieży wynosiła około 30 m. Należy podkreślić, że iwonicka świątynia należała do największych tego typu obiektów w Polsce.

Rozbudowa i upiększanie świątyni

Ks. Podgórski rozbudowywał i upiększał kościół, wykorzystując lokalne talenty malarskie i rzeźbiarskie. Pracami ciesielskimi kierował majster ciesielski Michał Ukleja z Wietrzna. Z Haczowa sprowadził rzeźbiarza Józefa Aszklara, który na miejscu, z ciętych lip plebańskich, wyrzeźbił główny ołtarz, chrzcielnicę, oraz wszystkie figury i ozdoby w kościele, a także z kamienia 4 figury otaczające kościół. Malarze, Paweł i Jan Bogdańscy (ojciec i syn) z Jaślik, wymalowali cały kościół, wcześniej wyklejony płótnem.

Pomoc materialna rodziny Załuskich

Warto wspomnieć, że rodzina Załuskich przychylnie oceniała działalność księdza w parafii i stałymi datkami wspomagała proboszcza, gdy wspólnie z parafianami realizował przedsięwzięcia – szczególnie budowę domów zakonnych dla chorych i sierot oraz Kaplicę Zdrojową.

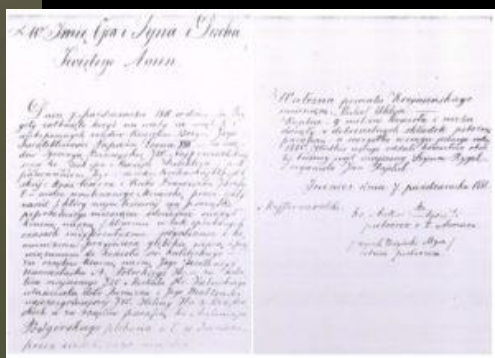

Zakup 21- głosowych organów i trzeciego dzwonu o imieniu „Michał”

Ks. Podgórski zakupił 21-głosowe organy oraz trzeci dzwon, któremu nadał imię „Michał”, na cześć ówczesnego dziedzica Michała Załuskiego. Prezbiterium, zakrystia i nawa po boczne kaplice oraz belka zwana tęczą pozostały te same. Rozbudowa została w całości przeprowadzona w 1880 roku. Potwierdzeniem tej tezy jest dokument, który znaleziony w 1978 r. w kuli pod krzyżem na wieży kościelnej.

21-głosowe organy

oryginalny rękopis
potwierdzający datę rozbudowy

środkowy – dzwon „Michał”

Dom Pomocy Społecznej Sióstr Felicjanek dla Dzieci
w Iwoniczu

Siostry Felicjanki w Iwoniczu

W 1883 r. ks. Podgórski sprowadził do Iwonicza Siostry Felicjanki oraz ufundował dla nich klasztor. Siedem lat później kapelan wybudował kaplicę p.w. Opatrzności Bożej. Kapelan założył sierociniec dla dziewcząt imienia św. Kazimierza. Przy klasztorze sióstr felicjanek w Iwoniczu tętniło życie religijne i kulturalne, a sieroty (dziewczynki) z okolicznych stron miały bezpieczny dom.

Warto podkreślić, że obecnie w tym miejscu znajduje się Dom Pomocy Społecznej Sióstr Felicjanek dla Dzieci w Iwoniczu. Jest on przeznaczony dla chłopców niepełnosprawnych intelektualnie od 3 do 18 roku życia .

Rozwój szkolnictwa ...

Rada Szkolna Krajowa orzeczeniem z dnia 21 marca 1903 roku przekształciła dwuklasową szkołę żeńską na czteroklasową. Widząc, że sale, w których odbywało się nauczanie dziewcząt są za małe, ks. Podgórski wybudował w 1884 roku, jeszcze dwie obszerne klasy, gdzie przeniesiono zajęcia szkolne. Nauka w szkole odbywała się do 22 listopada 1903 roku, ponieważ wtedy znowu zmieniono budynek szkolny. Należy podkreślić, że naukę w szkole prowadziły Siostry Felicjanki.

Kolejny cel - szpital dla umysłowo chorych mężczyzn

Ks. Antoni w 1902 r. wybudował od podstaw zakład dla nieuleczalnie chorych mężczyzn z obszerną kaplicą domową. Zakład funkcjonuje do dzisiaj pod kierownictwem braci bonifratrów, którzy przejęli go w 1923 r., tworząc przy nim swoją zakonną placówkę. W 1912 r. wybudował drugi budynek dla psychicznie chorych kobiet, który został zniszczony w czasie I wojny światowej.

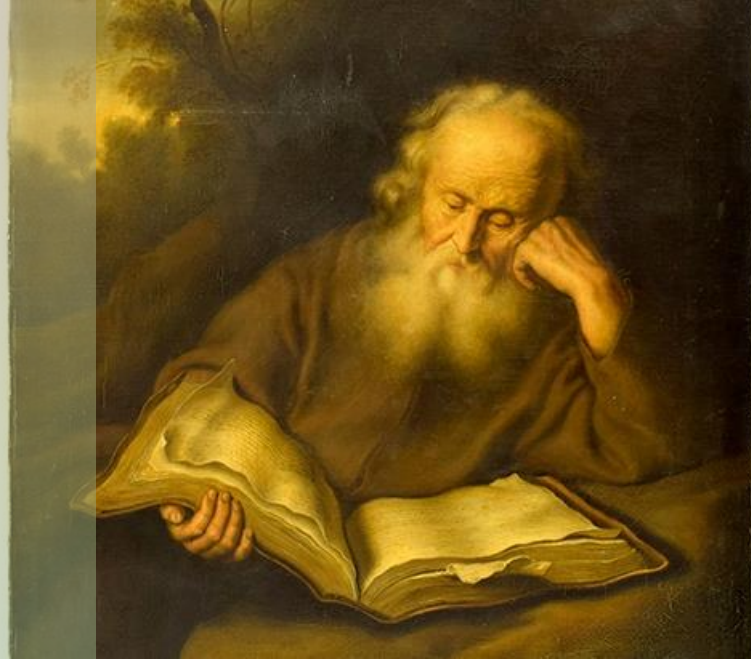
Warto zaznaczyć, że obecnie znajduje się tam iwonicki Dom Pomocy Społecznej Zakonu Bonifratrów. Kierowani wskazaniem swego założyciela św. Jana Bożego bracia Bonifratrzy opiekują się chorymi z cierpliwością, miłosierdziem i poszanowaniem ich ludzkiej godności, w każdym z nich widząc brata.

Życie ascety

Ks. Antoni poświęcał się dla wyższych celów, wielce zaangażowany w sprawy parafii i mieszkańców, żył skromnie, posiłki dostarczane przez Siostry oddawał głodnym, a sam niejednokrotnie ograniczał się do ziemniaków pieczonych w popielniku. Poświęcenie ks. Antoniego było podbudowane osobistą ascezą i kapłańską pobożnością. Jednak cała jego iwonicka posługa nie była wolna od doznawanych cierpień duchowych i fizycznych.

Wiara czyni cuda

Kapelan gorliwie wypełniał obowiązki duszpasterski, starając się umocnić wiarę wśród parafian. Założył Stowarzyszenie Najświętszego Serca Jezusowego, Żywy Różaniec, Bractwo Szkaplerza NMP, Bractwo Świętej Rodziny, Bractwo Najświętszego Sakramentu, Bractwo Wstrzemięźliwości, Bractwo Aniołów Stróżów, Bractwo św. Antoniego i Trzeci Zakon św. Franciszka Serafickiego.

Rychła śmierć świętobliwego kapłana

Ksiądz Antoni Podgórski zmarł 6 września 1912 roku, w wieku 64 lat, na nieuleczalną wtedy gruźlicę (suchoty, galopki). Pochowany został na cmentarzu w Iwoniczu. Oprócz dokonań materialnych, pozostawił w parafii wiele owocujących dzieł duchowych, w wyniku swojego duszpasterstwa i życia w ubóstwie.

Obelisk znajduje się na „starym” cmentarzu w Iwoniczu.

Patron mojej szkoły

Należy podkreślić, że dla upamiętnienia i uhonorowania zasłużonego dla parafii i szkolnictwa świątobliwego proboszcza, iwoniczanie wybrali ks. Antoniego Podgórskiego na patrona Szkoły Podstawowej w Iwoniczu. Nadanie Imienia oraz Sztandaru Szkoły z wizerunkiem Księdza odbyło się w 150-tą rocznicę szkolnictwa w Iwoniczu, w dniu 5 czerwca 2009 roku.

Materiały źródłowe:

- <https://www.pcprkrosno.pl/index.php/pomoc-spoeczna/dom-pomocy-spoecznej-siostr-felicjanek-dla-dzieci-w-iwoniczu>
- <http://www.ocaliwonicz.pl/ks-antoni-podgorski/>
- <http://www.sp.iwonicz.pl/patron.html>
- Iwonicz Zdrój. *Rocznik Stowarzyszenia Przyjaciół Iwonicza Zdroju. Tom I. 1998.*
- Iwonicz Zdrój. *Rocznik Stowarzyszenia Przyjaciół Iwonicza Zdroju. Tom III. 2000.*
- Iwonicz Zdrój. *Rocznik Stowarzyszenia Przyjaciół Iwonicza Zdroju. Tom IX. 2007.*
- Iwonicz Zdrój. *Rocznik Stowarzyszenia Przyjaciół Iwonicza Zdroju. Tom X. 2008-2010.*
- Iwonicz Zdrój. *Rocznik Stowarzyszenia Przyjaciół Iwonicza Zdroju. Tom XII. 2014-15.*
- Głowacki Zbigniew ks. – *Okruchy historii Iwonicza. Krosno 2013.*
- Głowacki Zbigniew ks. – *Śladami świętych w iwonickim kościele. Nie tylko przewodnik. Krosno 2013*
- Głowacki Zbigniew ks. – *Iwonicz czas przeszły i teraźniejszy. Krosno 2014.*
- Głowacki Zbigniew ks. – *Iwonicz nasze korzenie cz. II. Krosno 2009.*
- *150 lat Szkolnictwa w Iwoniczu, red. Małgorzata Jakubowicz, Maria Szajna. Krosno 2009.*

Prezentację wykonała:

Julia Cząstka

kl. V b

